

HET OVERBLIJFSEL

hjms

Geliefde broeders en zusters, vele mensen zijn geroepen, maar slechts weinigen zijn er uitverkoren. Dit zegt ons het Woord van God in Matt. 20:16 en 22:14.

Dit betekent dat wanneer een kerk vol zit met door de Heer geroepenen, slechts een klein gedeelte van hen uiteindelijk ook de eindstreep van de eeuwige zaligheid zal behalen. Blijkbaar zal lang niet iedere persoon die wekelijks de kerkdiensten bezoekt, zich ook écht hebben bekeerd, al zijn zonden hebben beleden en zijn leven volledig aan Jezus hebben gegeven. Uiteindelijk zal er eens een scheiding plaatsvinden tussen hen die échte kinderen Gods zijn geworden en hen die slechts in naam kinderen Gods zijn geweest.

De definitieve scheiding zal straks dus niet alleen plaatsvinden tussen de wereldlingen en de kerkbezoekers. Neen, ook tussen de kerkbezoekers zelf zal er een scheiding plaatsvinden!

Zo werd de apostel Paulus op een gegeven moment verlaten door vrijwel al zijn mededienst-knechten. Slechts enkelen bleven hem bijstaan in de (menselijk gesproken) donkerste uren van het leven. Dit vond plaats in de laatste fase van zijn leven, vlak vóóordat hij omwille van Jezus Christus zou worden onthoofd door de Romeinen.

2 Tim. 4:7-16 – “Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben. Benaarstig u haastelijk tot mij te komen. Want Démas heeft mij verlaten, hebbende de tegenwoordige wereld liefgekregen, en is naar Thessalonica gereisd; Krescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië. Lukas is alleen met mij. Neem Markus mede, en breng hem met u; want hij is mij zeer nut tot den dienst. Maar Tychikus heb ik naar Efeze gezonden. Breng den reismantel mede, dien ik te Troas bij Karpus gelaten heb, als gij komt, en de boeken, inzonderheid de perkamenten. Alexander, de kopersmid, heeft mij veel kwaads betoond; de Heere vergelde hem naar zijn werken. Van welken wacht gij u ook, want hij heeft onze woorden zeer tegengestaan. In mijn eerste verantwoording is niemand bij mij geweest, maar zij hebben mij allen verlaten. Het worde hun niet toegerekend.”

Paulus schreef dat terwijl hij de goede strijd streed, allen hem hadden verlaten, hoewel hij ook schreef dat Lukas wél bij hem was. Uit angst en zwakheid verliet ieder hem, toen hij zich bij de keizer Nero moest verantwoorden voor zijn geloof in Jezus.

Paulus noemde onder andere de naam Démas. Wellicht omdat Démas samen met hem in de dienst des Heren was geweest (Filemon 1:24). Wellicht had Démas samen met Paulus gepredikt, maar nu had hij de wereld lief gekregen.

“*Wereld*” is de vertaling van het Griekse “*aiōn*” en refereert in het bijzonder aan de geestelijke en morele karakteristieken van de wereld. En u weet dat de waarden en de normen van de wereld niet bijzonder hoogverheven zijn. Démas had dus in het bijzonder de visie en het gemak van de wereld lief gekregen. Wellicht om de zware arbeid en het (in die tijd) gevaarlijke christelijk leven te kunnen ontlopen. Wellicht om zijn aardse zaken te kunnen verzorgen. Broeders en zusters, begrijpt u goed dat er niet geschreven staat, dat Démas geheel van het geloof in Christus was afgevallen. Neen, maar hij was een lauwe christen geworden met meer liefde voor de wereld dan voor Christus.

Ook de Here Jezus Christus werd in het uur der benauwdheid door ieder verlaten.

Mark. 14:32-50 – “En zij kwamen in een plaats, welker naam was Gethsemané, en Hij zeide tot Zijn discipelen: Zit hier neder, totdat Ik gebeden zal hebben. En Hij nam met Zich Petrus, en Jakobus, en Johannes, en begon verbaasd en zeer beangst te worden; En zeide tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe; blijft hier, en waakt. En een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op de aarde, en bad, zo het mogelijk ware, dat die ure van Hem voorbijginge. En Hij zeide: Abba, Vader! alle dingen zijn U mogelijk; neem dezen drinkbeker van Mij weg, doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt. En Hij kwam, en vond hen slapende, en zeide tot

Petrus: Simon! slaapt gij? Kunt gij niet een uur waken? Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. En wederom heengegaan zijnde, bad Hij, sprekende dezelfde woorden. En wedergekeerd zijnde, vond Hij hen wederom slapende, want hun ogen waren bezwaard; en zij wisten niet, wat zij Hem antwoorden zouden. En Hij kwam ten derden male, en zeide tot hen: Slaapt nu voort, en rust; het is genoeg, de ure is gekomen; ziet, de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen der zondaren. Staat op, laat ons gaan; ziet, die Mij verraadt, is nabij. En terstond, als Hij nog sprak, kwam Judas aan, die een was van de twaalfen, en met hem een grote schare, met zwaarden en stokken, gezonden van de overpriesters, en de Schriftgeleerden, en de ouderlingen. En die Hem verried, had hun een gemeen teken gegeven, zeggende: Dien ik kussen zal, Die is het, grijpt Hem, en leidt Hem zekerlijk henen. En als hij gekomen was, ging hij terstond tot Hem, en zeide: Rabbi, en kuste Hem. En zij sloegen hun handen aan Hem, en grepen Hem. En een dergenen, die daarbij stonden, het zwaard trekkende, sloeg den dienstknecht des hogepriesters, en hieuw hem zijn oor af. En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Zijt gij uitgegaan, met zwaarden en stokken, als tegen een moordenaar, om Mij te vangen? Dagelijks was Ik bij ulieden in den tempel, lerende, en gij hebt Mij niet gegrepen; maar dit geschiedt, opdat de Schriften vervuld zouden worden. En zij, Hem verlatende, zijn allen gevloeden.

Ja, mijn broeders en zusters, op het moment dat de geestelijke strijd het hevigst zal zijn, zullen velen van onze medewerkers ons verlaten. Zij zullen afvallen van hun geloof en zullen hun taken in het dienen van Jezus neerleggen. Laten we de woorden van Jezus ernstig ter harte nemen: *“Slaapt gij? Kunt gij niet één uur waken? Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.”*

Als wij niet voortdurend waken en bidden, dan zal de boze toeslaan en in onze gemeenten en/of in onze harten infiltreren. Waken doen we voor onszelf, maar óók voor onze medebroeders en –zusters. Nooit mogen wij toegeven aan de zonden en aan de verleidingen en de verlokkingen van het vlees. En altijd moeten wij bedenken dat onze geest wel wil, maar dat ons vlees zo ontzettend zwak is.

Állen verlieten Jezus uit angst. Álle discipelen, allen renden zij weg. Welk een grote genade was het daarom, dat de apostelen zich alsnog met hun gehele hart tot Jezus mochten bekeren.

Het dient ons niet te verbazen, dat in het uur der benauwdheid velen Jezus zullen verlaten. Dan zal de echtheid van het geloof, van de bekering worden getoetst. Uiteindelijk zoekt God dus de kwaliteit en niet de kwantiteit. Hoewel Hij uiteraard wenst dat zoveel mogelijk mensen worden behouden, zoekt Hij toch met name hen die Hem met hun gehele hart vurig (blijven) liefhebben (Openb. 2:4-5). Maar Hij weet, dat slechts weinigen uiteindelijk ook de prijs van een zware en voortdurende strijd voor hun eeuwige verlossing willen betalen.

Ja, God zoekt het overblijfsel, namelijk zij die dwars door alle verdrukkingen heen Hem blijven liefhebben en volgen. Hij zoekt het gehele volk Israël, maar Hij weet dat slechts een overblijfsel zal worden behouden. Niet omdat Hij slechts een klein groepje wil redden, maar omdat slechts een minderheid Hem vurig blijft liefhebben. God zoekt en roept alle heidenvolkeren, maar Hij weet dat slechts weinigen Hem door alles heen willen dienen.

Rom. 9:27 – *“En Jesaja roept over Israël: Al ware het getal der kinderen Israëls gelijk het zand der zee, zo zal het overblijfsel behouden worden.”*

Rom. 11:5 – *“Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.”*

Broeders en zusters, in de geschiedenis van richter Gideon is een en ander duidelijk te zien. Het volk van Israël bleef maar zondigen, waarna God hen overgaf in de handen van de Midianieten (Richt. 6:1-6). De Midianieten, wiens voorvader Midian was, verwoestten en roofden voortdurend al hetgeen dat het volk van Israël gezaaid had. Zodat Israël op een gegeven ogenblik zeer verarmd was (Richt. 6:6). En, mijn broeders en zusters, dit zal ook in onze levens gebeuren als wij enerzijds de Heer dienen, maar anderzijds blijven volharden in de zonde. Dan zullen wij worden beroofd en geestelijk zeer arm worden. We zullen worden

berooft van het Woord van God, dat nét in onze harten was gezaaid. Maar het betekent óók, dat al het evangelisatiewerk dat wij ondernemen tevergeefs zal zijn. De mogelijke vruchten worden immers steeds weggeroofd!

In de naam en in de afkomst van Midian ontdekken we enkele oorzaken. “Midian” (מִדְיָן) betekent “twist”. U zult begrijpen dat in een sfeer van onderlinge twist en geruzie het Woord van God geen goede vruchten kan dragen, terwijl ook al onze arbeid voor Jezus tevergeefs zal blijken. Maar ook indien er in onze harten nog hoererij of afgoderij leeft, zullen de vruchten uitblijven. Want Midian was dan wel een zoon van Abraham en zijn bijvrouw Ketura (Gen. 25:2,6; Kron. 1:32), maar zijn nakomelingen, de Midianieten, werden de vijanden van Israël. Samen met de Moabieten trachtten zij, geadviseerd door Bileam, Israël tot ontucht en hoererij en afgoderij te verleiden (Num. 25:1-18; 31:1-8,16). Midian was toch immers “in het vlees” door Abraham verwekt!

Het dienen van onze Heiland enerzijds, terwijl anderzijds de wereld en de zonden gediend worden, is in feite een vorm van vermenging. Onacceptabel in God's ogen (Openb. 3:15-17)! Positieve vruchten in het geestelijk leven zullen dan beslist achterwege blijven. We doen er goed aan, broeders en zusters, om onze harten hierop grondig te onderzoeken.

Hagg. 1:5-10 – *“Nu dan, also zegt de HEERE der heirscharen: Stelt uw hart op uw wegen. Gij zaait veel, en gij brengt weinig in; gij eet, maar niet tot verzadiging; gij drinkt, maar niet tot dronken worden toe; gij kleedt u, maar niet tot uw verwarming, en wie loon ontvangt, die ontvangt dat loon in een doorgeboorden buidel. Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Stelt uw hart op uw wegen. Klimt op het gebergte, en brengt hout aan, en bouwt dit huis, en Ik zal een welgevallen daaraan hebben, en verheerlijkt worden, zegt de HEERE. Gij ziet om naar veel, maar zie, gij bekomt weinig; en als gij het in huis gebracht hebt, zo blaas Ik daarin. Waarom dat? spreekt de HEERE der heirscharen; om Mijns huizes wil, hetwelk woest is, en dat gij loopt elk voor zijn eigen huis. Daarom onthouden zich de hemelen over u, dat er geen dauw is, en het land onthoudt zijn vruchten.”*

We lezen in dit schriftgedeelte over het verband tussen de gesteldheid van onze harten en de grootte van de geestelijke oogst. Wie Jezus dient met een brandend hart, mag een rijke oogst verwachten. Wie zijn hart niet volkomen aan Hem geeft, maar zich voortdurend om andere zaken bekommert, zal de beoogde vruchten niet binnenhalen.

We lezen zojuist ook in Richt. 6:1 dat het God was, die de Israëlieten had overgegeven in de hand van de Midianieten. En dit kunnen we ook duidelijk zien in de grootte van hun legers. Israël was een volk van miljoenen inwoners, dat als het moest gemakkelijk een leger van een ½ - 1 miljoen soldaten op de been kon brengen. Want koning David telde tweehonderd jaar later het volk en toen waren er 1,3 miljoen strijdbare mannen (2 Sam. 24:9). De Midianieten daarentegen hadden een leger van slechts 135.000 mannen (Richt. 8:10). Maar tóch was Israël totaal onlogisch zó bang voor de Midianieten. En in hun nood riepen zij toen tot God (Richt. 6:6). We zien hierin de hand van God om hen tot bezinning te brengen.

En wat was de genade van God zo ontzettend groot, dat Hij hen een richter, Gideon, gaf om voorop te gaan in de strijd en de Midianieten te verslaan. Richt. 6:11-14 – *“Toen kwam een Engel des HEEREN, en zette Zich onder den eik, die te Ofra is, welke aan Joas, den Abiezriet, toekwam; en zijn zoon Gideon dorste tarwe bij de pers, om die te vluchten voor het aangezicht der Midianieten. Toen verscheen hem de Engel des HEEREN, en zeide tot hem: De HEERE is met u, gij, strijdbare held! Maar Gideon zeide tot Hem: Och, mijn Heer! zo de HEERE met ons is, waarom is ons dan dit alles wedervaren? en waar zijn al Zijn wonderen, die onze vaders ons verteld hebben, zeggende: Heeft ons de HEERE niet uit Egypte opgevoerd? Doch nu heeft ons de HEERE verlaten, en heeft ons in der Midianieten hand gegeven. Toen keerde zich de HEERE tot hem, en zeide: Ga heen in deze uw kracht, en gij zult Israël uit der Midianieten hand verlossen; heb Ik u niet gezonden?*

Mijn broeders en zusters, valt het u in dit schriftgedeelte niet op, dat Gideon wél oogst had binnen gehaald? Hij was immers de tarwe aan het dorsen om die vervolgens voor de

Midianieten veilig te stellen. Dat betekent dat het door God ingestelde oordeel aan hem was voorbij gegaan, hetgeen ook betekent dat Gideon blijkbaar niet had gezondigd tegen God. Terwijl Gideon werd geroepen, was hij aan het werk. In de taal van de bijbel verwijst tarwe altijd naar het Woord van God, het Brood des levens. In overdrachtelijke zin was Gideon dus bezig met het dienen van Jezus, met het aanwenden en het uitdelen van het Woord van God. Zijn activiteit, het dorsen, verwijst naar het aanwenden van het Woord voor zijn eigen leven. Het veilig stellen (het “vluchten”) verwijst naar het uitdelen van het Woord van God aan hongerige zielen.

Ja, Gideon werd door God uitgekozen om voorop te gaan in de (geestelijke) strijd (Richt. 7:1). Blijkbaar om een aantal redenen:

- Hij had zijn hart bewaard tegen de zonden;
- Hij was bezig met het dorsen van tarwe, het aanwenden en uitdelen van het Woord;
- Hij droeg de nood van zijn volk op het hart (Richt. 6:13);
- Hij was volkomen gehoorzaam aan God (Richt. 6:27);
- Hij was nederig en dapper (Richt. 6:12,15; 8:18,21).

De naam Gideon (גִּדְעוֹן) betekent dan ook de “de houwer, de hakker”. Uitverkoren om de vijand neer te houwen. In Richt 7:1 wordt Gideon echter Jerubbaäl (יִרְבְּעַל) genoemd, dat wil zeggen “laat Baäl strijden”, naar de naam die zijn vader hem had gegeven toen hij het altaar van Baäl had vernietigd (Richt. 6:24-32). Als de afgod Baäl (hetgeen “heer, meester” betekent) werkelijk God zou zijn, dan zou hij volgens Gideon’s vader prima voor zichzelf kunnen strijden. Ziet u, mijn broeders en zusters, hoe God in de betekenis van de namen aangeeft, dat Hij de Almachtige is. Dat Hij de afgod Baäl als het ware uitdaagt om voor zichzelf op te komen en om te laten zien dat hij werkelijk sterk is. Maar we zullen zien dat God in Zijn kracht niet veel nodig heeft om Satan, die uiteraard de duistere geestelijke macht achter Baäl was, te verslaan. God hoeft in feite slechts één woord te gebieden en het geschiedt (Ps. 33:9). Desalniettemin wil God graag toegewijde mensen zoals Gideon gebruiken om mee te werken om Zijn plannen tot stand te brengen.

Dus Gideon riep het leger van Israël bijeen (Richt. 6:34-35). Maar helaas waren de mannen zo bang, dat er slechts 32.000 kwamen opdagen (Richt. 7:3). Maar God wilde aan Baäl Zijn Almacht duidelijk bewijzen. Hij wilde dat iedereen zou begrijpen, dat Hij de Midianieten had verslagen en niet Israël. God vond het aantal van 32.000 mannen ten opzichte van het leger van de Midianieten van 135.000 mannen nog véél te veel. God gebod dat de bangerikken naar huis moesten gaan. Richt. 7:2-3 – *“En de HEERE zeide tot Gideon: Des volks is te veel, dat met u is, dan dat Ik de Midianieten in hun hand zou geven; opdat zich Israël niet tegen Mij beroeme, zeggende: Mijn hand heeft mij verlost. Nu dan, roep nu uit voor de oren des volks, zeggende: Wie blode en versaagd is, die kere weder, en spoede zich naar het gebergte van Gilead! Toen keerden uit het volk weder twee en twintig duizend, dat er tien duizend overbleven.”*

Er keerden maar liefst 22.000 blode en versaagde (dat wil zeggen angstige en verschrikte) mannen naar huis terug, zodat er slechts 10.000 mannen overbleven die wél wilden strijden. Maar tóch vond de Heer ook deze 10.000 nog te veel. Omdat, mijn broeders en zusters, God geestelijke kwaliteit wenst en zoekt. Daarom verordeneerde God nóg een beproeving.

Richt. 7:4-5 – *“En de HEERE zeide tot Gideon: Nog is des volks te veel; doe hen afgaan naar het water, en Ik zal ze u aldaar beproeven; en het zal geschieden, van welken Ik tot u zeggen zal: Deze zal met u trekken, die zal met u trekken; maar al degene, van welken Ik tot u zeggen zal: Deze zal niet met u trekken, die zal niet trekken. En hij deed het volk afgaan naar het water. Toen zeide de HEERE tot Gideon: Al wie met zijn tong uit het water zal lekken, gelijk als een hond zou lekken, dien zult gij alleen stellen; desgelijks al wie op zijn knieën zal bukken om te drinken. “*

Het woordje beproeving is hier uitermate belangrijk, omdat het ons inzicht geeft in God’s handelwijze en wil in onze levens. “Beproeving” is afgeleid van het Hebreeuwse “tsaraf” (צָרַף) en betekent “het smelten, louteren, reinigen en beproeven door een goudsmid”. Zoals het vuur nodig is om het goud of zilver te kunnen smelten, waarna het schuim en de verontreinigingen kunnen worden weggeschept, zo is ook het vuur van de beproevingen

nodig om de verborgen verontreinigingen uit ons hart weg te kunnen nemen. De volkomen reiniging van onze harten is God's ultieme wil.

Broeders en zusters, ik geef u nu een groot aantal bijbelteksten met betrekking tot dit uiterst belangrijke principe: Ps. 12:7; 17:3; 18:31; 26:2; 66:10-12; 105:19; 119:140; Spr. 30:5; Jes. 1:25; 40:19; 41:7; Jer. 6:29-30; Zach. 13:9; Mal. 3:2-3; Fil. 1:29; Hebr. 12:5-8; 1 Petr. 1:7; 2:19-23. Indien u als ernstige kinderen Gods in de beproevingen en de verdrukkingen geleid wordt, bedenk dan twee dingen: accepteer dat God bezig is u te reinigen én blij strijden! Dan zal de geestelijke kwaliteit te voorschijn komen.

God wilde op de volgende manier Gideon's strijders beproeven. Hij wilde een scheiding maken tussen degenen die als een hond met de tong het water (uit hun hand) zouden lekken, en degenen die op de knieën zouden bukken om te drinken.

Er bleken slechts driehonderd mannen te zijn, die het water als een hond oplekten. De andere 9.700 mannen bukten op hun knieën. Een hond werd in Israël als een onrein dier beschouwd. Met andere woorden, de driehonderd mannen vernederden (in geestelijke zin) zich als een hond en namen de laagste plaats in. Zij voelden zich totaal niet capabel en geheel afhankelijk van God. God zegt: *"Wie zich vernedert, die zal Ik verhogen"*. Maar óók lekten zij het water staande op. Dus bleven zij tóch ook waakzaam op hun omgeving om de vijand, de Midianieten, geen enkele kans te geven.

Richt. 7:6-7 – *"Toen was het getal dergenen, die met hun hand tot hun mond gelekt hadden, driehonderd man; maar alle overigen des volks hadden op hun knieën gebukt, om water te drinken. En de HEERE zeide tot Gideon: Door deze driehonderd mannen, die gelekt hebben, zal Ik ulieden verlossen, en de Midianieten in uw hand geven; daarom laat al dat volk weggaan, een ieder naar zijn plaats."*

En hoe overwon dat kleine legertje van slechts driehonderd mannen de Midianieten? Niet met speren en zwaarden en pijl en boog. Neen, mijn broeders en zusters! Elke soldaat had slechts een bazuin, een lege kruik en een brandende fakkel die in de lege kruik moest worden gedaan. Richt. 7:16 – *"En hij deelde de driehonderd man in drie hopen; en hij gaf een iegelijk een bazuin in zijn hand, en ledige kruiken, en fakkelen in het midden der kruiken."*

Denkt u ook niet, mijn broeders en zusters, dat zij zich totaal afhankelijk van God moeten hebben gevoeld? Een sterke vijand tegemoet treden zonder zwaarden, speren en bogen? Met zulk een klein groepje? Maar Gideon's strijders werden uitgerust met de wapenrusting van God.

Want de bazuin wijst ons op de verkondiging van het Woord van God, van het Evangelie en is daarmee vergelijkbaar met het zwaard des Geestes. *"Bekeert u, want het oordeel komt"*. Zijn wij allen bereid om het Evangelie te verkondigen en het Woord te hanteren?

De lege kruik verwijst naar ons hart, dat geheel ontdaan is van alle zonden en verleidingen van de wereld en nu voortaan is gevuld met een brandende fakkel, een brandend vuur voor Jezus. Zijn onze harten werkelijk vrij van de wereld, van de zonden?

De brandende fakkel wijst op het licht en de kracht van de Heilige Geest. Brandt het vuur van de Heilige Geest in ons, broeders en zusters?

En toen gebeurde God's grote wonder? Want God zal strijden voor hen die volkomen van Hem afhankelijk zijn en zich ook zo gevoelen. Gideon en zijn kleine legertje sloegen toe toen het stikdonker was, aan het begin van de middelste nachtwake, dus om twaalf uur 's nachts. Ja, de werkelijk zware, geestelijke strijd zal nú in ónze tijd ontbranden, broeders en zusters. Want het is inmiddels pikdonker geworden door de vele en grote zonden van de mensheid. De goddeloosheid en de onreinheid zijn ten top gestegen. Alles mag, alles kan, alles moet. We lezen in Richt. 7:19-22 dat de mannen van Gideon de vijand stilletjes benaderden met het licht van de fakkels verborgen in hun kruiken. En plotseling sloegen zij de kruiken aan stukken. Dit verwijst naar hun gebroken harten uit liefde voor God en verloren zielen. En zij toonden daarmee hun brandende fakkels, zij bliezen op de bazuinen en riepen uit: *"Het*

zwaard van de Heer, en van Gideon". Uiteraard verwijst dit zwaard ons in geestelijke zin naar het Woord van God, waarmee wij de boze kunnen verslaan (Efez. 6:17).

En het leger van de Midianieten raakte volledig in paniek. Zij doodden elkander en vluchtten. Indien wij op deze wijze de geestelijke strijd aanbinden met de duistere machten van zonden en verleidingen, dan zullen wij hen beslist verslaan. Machten die steeds maar weer op kansen loeren om in onze harten of in onze gemeenten te infiltreren.

Broeders en zusters, begrijpt u nu ook de uitspraak van het Woord van God dat hoewel er velen zijn geroepen, er slechts weinig zijn uitverkoren? Omdat er velen zullen afhaken in de zware geestelijke strijd, die moet worden gevoerd als men Jezus ten koste van alles wil blijven liefhebben en als men beslist het vlees in zijn of haar leven wil overwinnen. Wellicht denkt u nu, dat het onmogelijk is om als zwak mens Jezus tot het einde toe te volgen. Wellicht ziet u nu bergen van obstakels op de weg die u moet gaan. Laten we daarom nu ter bemoediging eens Zach. 4:7 lezen: *"Wie zijt gij, o grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbabel zult gij worden tot een vlak veld; want hij zal den hoofdsteen voortbrengen met toeroepingen: Genade, genade zij denzelven!"*

Door God's oneindige genade zal die grote berg van obstakels worden weggeruimd. Want Hij zal een Hoofdsteen voortbrengen en deze steen is de Hoeksteen Jezus Christus (Efez. 2:20). Onze Heiland, Die toen Hij aan het kruis voor onze zonden stierf elke duistere macht heeft verslagen. Col. 2:15 – *"En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd."*

Jezus zal u helpen van die berg een vlak veld te maken. Maar het zal alleen door Jezus' genade zijn en niet op grond van onze zogenaamde verdiensten of prestaties of bijzondere en fijne karakters. Hoe Jezus dat zal doen, lezen we in Zach. 4:6 – *"Toen antwoordde Hij, en sprak tot mij, zeggende: Dit is het woord des HEEREN tot Zerubbabel, zeggende: Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heirscharen."*

Neemt u nu opnieuw de strijd van Gideon in uw gedachten, mijn broeders en zusters. Met een klein legertje zonder zwaarden, speren of bogen versloeg hij het grote leger van de Midianieten. Maar niet door geweld of in eigen kracht, doch slechts door de geweldige kracht van de Heilige Heest gebeurde dit. Is God de Vader niet geweldig? Is onze Jezus niet geweldig? Is de Heilige Geest niet geweldig? Is onze God niet oneindig groot?

Oh, mijn broeders en zusters, laten wij op Hem blijven vertrouwen en Hem vurig blijven liefhebben en volgen. Wat er ook gebeuren zal.

Moge de Heiland u deze week rijkelijk zegenen. Amen.